O TREN (ANDRÉS DO BARRO)

O tren que me leva pola beira do Miño,
me leva e me leva polo meu camiño.
O tren vai andando pasiño a pasiño
e vaime levando cara o meu destiño.

Alguén pode ser que me espere na estación,
na terra da felicidad.
E toudo o que sexa amor e paz
o atoparei e o tere
ca miña moza no meu lar.

O tren que me leva camiña e camiña,
vai votando fume, corre pola vía.
O río vai feito un mar de ledicias.
No tren pouco a pouco volto a miña Galicia.

Pasei moito tempo sen lar, lonxe de aquí;
foron mil noites cheas de soidá;
Falando ca xente polas mañás
escoitarei e saberei
o que pasou polo meu lar.